

CONFERINȚĂ ȚINUTĂ DE
DI Prof. SCARLAT DEMETRESCU
ÎN ZIUA DE 22 MAI, 1932

Frați și surori,

Pământul acesta pe care trăim noi astăzi se poate compara cu o vastă școală a vieții, cu diferite grade de învățământ.

Spiritul nostru se coboară din patria spiritelor, care este golul acesta nesfârșit dintre planete, dintre stele, și vine pe pământ, ori pe alt glob fizic, la fel ca și pământul nostru, și se îmbracă cu un corp de carne pe care i-l procură o mamă, o pământeană.

Pe acest corp, spiritul îl fasonază, mai apoi, îl dezvoltă și când a devenit complet, atunci începe cu el să observe fenomenele naturei, să învețe a se conduce în viață, cu răbdare, cu atenție și credință.

Când, însă, instrumentul s'a slăbit, s'a uzat sau când firul vieții s'a terminat, atât cât ți s'a dat să trăiești; încă înainte de **a te naște**, atunci spiritul părăsește corpul cărnos, iese din el ca dintr'o închisoare și se avântă în spațiile nemărginirii.

Ei, dar viața noastră e scurtă, am mai spus în altă conferință, iar cele ce trebuie să învățăm sunt multe, foarte multe.

Atunci, pentru ca să le aflăm, să le cunoaștem, e nevoie să venim iar la școala pământului, să venim iar să ne încarnăm.

În aceste nenumărate încarnări, cu sutele, uneori, cu miile, alte ori, după vrednicia omului, după silințele lui de a fi bun și înțelept.

Când omul este mai puțin atent, mai puțin silitor, el se târăște din viață în viață, trecând mereu pragul morții cu sacul mai gol de învățături.

Câte un altul, care a trecut prin gama decepțiilor, nereușitelor, al plânsului și boalelor, când va suna ora fatală a plecării din lumea pământului, va duce cu sine un sac plin de observări, din care va extrage mari învățăminte, când va ajunge sus, la cer. În natura aceasta splendidă care ne înconjoară, Creatorul a orânduit niște legi, care dăinuiesc din eternitate și ne schimbătoare vor fi în eternitate. Ele țin totul în armonie. Ele conduc totul spre bine, frumos, spre perfecțiune.

Multe sunt aceste legi, voi cita dintre ele, ca mai principale: **legea iubirei, legea morală, legea evoluției** ș. a.

Așa sunt lucrurile alcătuite în acest univers că, orice abatere se pedepsește. Această urmare, această sancțiune nu o dictează Dumnezeu, îngerii sau altcineva, ci ea se aplică de la sine - în mod automat - **fără iertare**.

Fiți atenți la cele ce vă spun: Tot ce noi gândim, secundă de secundă, tot ce vorbim, de dimineață și până seara, tot ce noi facem în cursul vieții noastre, toate, toate se întipăresc, se fotografiază, colo, sus, pe fondul cel albastru al cerului, pe o substanță infinit de eterată, cu care Creatorul a început creațiunea sa. Ea se numește **Materia primordială a Creațiunilor**.

Ei bine, când un **spirit superior** vrea să știe trecutul unui om sau cum au evoluat animalele în vremurile geologice, sau, de exemplu, cum au fost uscăturile și mările în anumite timpuri trecute, pe pământul nostru, de voește să știe chiar începuturile pământului etc., atunci, se uită în această **Mare carte a naturei** și află tot, pentru că toate sunt desemnate sau scrise acolo.

Și, acum după ce am pregătit aceste date, mă reîntorc la viața omului. Să luăm un exemplu oarecare.

Să zicem că un om, simțind că i se apropie sfârșitul șederei lui pe pământ și nemaivând nici o rudă,

chiamă un prieten și îl roagă să primească a administra averea unicului lui copil, pe care îl iubește cu o iubire pe care numai Domnul i-o știe. Prietenul îi făgădui formal, iar călătorul plecă împăcat pe cărarea nevăzută.

Prietenul, însă, uită făgăduiala de a trata copilul ca și cum i-ar fi tată. Uită legea divină **a iubirei**, și, după ce profită de averea orfanului, în folosul lui propriu, maltrată copilul, lăsându-l sărac și redus fizicește.

Acest om a comis o faptă rea, s'a abătut de la codul universal al iubirei. Fapta lui a fost înscrisă de veșnicie în **Cartea vieților**, iar sancțiunea va urma nemiloasă, în viața lui viitoare.

Când acest om se va reîntoarce la o nouă reîncarnare, el va fi pus - printr'un concurs de împrejurări - în poziția copilului prietenului său. Va rămâne și el orfan, tutorele îi va prăpădi și lui averea lăsată de părintele său, va rămâne și el un nefericit și se va mira de soarta lui tristă.

Sărmanul om nu știe că el a greșit la fel în altă viață și acum își primește plata cuvenită după faptele sale.

Exemple de acestea se pot înșira nenumărate, după cum nenumărate sunt și faptele omului. Din